

PACO ELVIRA

Paco Elvira (Barcelona, 1948)

Sempre ens quedàvem al final de la *mani*, quan es tiraven els còctels Molotov i tothom s'escampava. En aquell moment, abans del 75-76, era molt difícil fer fotos. La policia no et podia veure, estava prohibitíssim, a més els estudiants també tenien molta por de sortir fotografiats ja que la policia també en feia per enganxar després els manifes-

tants. El que fèiem era saber per on passaria la manifestació, buscar un edifici estratègic, entrar a la porteria amb qualsevol excusa i pujar al terrat per fer fotos. Podíem fer fotos bastant generals sense tenir problemes amb ningú. Ara costa molt més, la gent és més reticent a deixar-te entrar.

Aquesta foto és de quan estudiava cièn-

cies econòmiques i també periodisme. En aquells moments era afeccionat a la fotografia i aquell dia de 1971 en Pete Seeger havia de fer un concert a la universitat, però es va censurar. Estava ple d'estudiants i la policia va fer una càrrega brutal, amb camions d'aigua i tot. Jo estava per allà i vaig fer fotos i aquest va ser una mica el meu inici. De policies en acció d'aquesta època són les úniques fotos que he vist. En aquells moments el cor comença a bategar i no tens temps de pensar, vas disparant. És després quan les reveles que si et surten bé tenies una gran satisfacció.

Tenia idees d'esquerra, però mai no vaig militar en cap partit. A la facultat de periodisme vaig conèixer en Xavier Vinader, que era el meu contacte. Després vam continuar treballant junts. Realment a aquestes *manis* hi anava poca gent, era molt arriscat. Després d'aquell concert de Pete Seeger, vam decidir que faríem un cartell al hall d'Econòmiques amb aquelles fotos que va tenir molt d'èxit. Al mateix temps sabíem que veien uns socials i arrencaven els cartells, llavors vam decidir fer fotos mentre els tios arrencaven els cartells. Havia de fer-los-hi la foto amb una Leica que no fa soroll i fer-ho d'amagat a la màniga. Em vaig quedar sol, però vaig fer les fotos i després vam penjar-les, però també van tornar a arrencar-les. També per aquella època vaig fer una foto a l'Institut Químic de Sarrià d'un social amb una pistola. Hi havia una assemblea i els estudiants van veure un parell de tios sospitosos i van començar a escridassar-los i els tios van treure les pistoles i tothom va desaparèixer. Jo estava dalt d'un pis, treia una mica el cap, disparava i em tornava a amagar. Tenia una càmera Exacta, la primera reflex, molt incòmoda. En casos com aquests són fotos testimonials.

Després, amb la mort d'en Franco va canviar tot i ja es feien aquelles manifestacions de l'Assemblea de Catalunya. Llavors ja es podia treballar a peu de carrer i la policia no sabia tampoc ben bé què fer i tiraven més pots de fum que trets. Abans sí que sabien què fer i carregaven d'una manera ferotge. Després de la mort d'en Franco també hi havia més fotògrafs, les manifestacions eren més *legals*, tot i que la repressió continuava sent dura. L'únic lloc on es van publicar fotos d'aquestes va ser a *Gaceta Universitaria*. Hi havia moltes publicacions que no volien fotos d'aquest tipus. Aquestes meves es distribuïen de cara a la premsa estrangera.